Vejviseren synger. Der Wegweiser singt.

J. S. Welhaven.

 $\mathbf{48}$

1566

.

Ved Sjöen den mörke. Am dunkeln See

H.Wergeland.

Synnöves Sang. Synnöves Lied.

Bj. Björnson.

Hun græd ikke, sad stille og stirrede. Under dette begyndte hun at smaanynne derpaa synge lidt höjere og saa med klar Stemme fölgende Sang." (Synnöve Solbakken.) Sie weinte nicht, sondern sass ganz still und starrte ins Weite. Während dessen fing sie an leise zu singen, dann etwas louter? bis sie mit klarer Stimme folgendes Lied anstimmte.

(Aus der Bauernnovelle Synnöve Solbakken.)

de lö ve - de Le - - den den skul-de ud fra lv gaa ~e . Gra - ne og saa did bort un - der ven – – ted saa mangen Kveld Wal - de . Spiel_ nim-mer mär es 1118. no Bir-ken_laub grün im harrt oft bei A-bend - zeit und schaut hin _ ab oft su Tun - nen -. -ke did frem hvor Sol = bak - ke - hu - se til den Birstaa 0g dn. du he = _ jen; men skyg_ged. gjør – de det mör-ke Fjeld, <u>0g</u> auch das haus, 801 _ ni - ge Bal-ken rothflim - mert bis no das nie den grün - den, der Fels doch schreck-te die ban-ge Maid. $d_{i_{i}}$ 7 1 Efter Sangen. Nach dem 2 ø röd - mal-te Kir -- ke. . Jeg sad og fandt ik-ke Vej-- ен. Firch - lein er - schim -- mert._ Ich suss und - den. Heg konntest fin -1. 2 Į dim. e rit. sagte nynnende. Gesauge leis' summend. T pp poco rit. 5 1566

 $\mathbf{52}$

Ingrids Vise. Ingrids Lied.

Bj. Björnson.

"Det var en Springdans og Ingrid gik foran med store Skridt og mandhaftige Armesving, Synnöve efter med smaa Skridt og nedslagne Öjne og Ingrid sang:" "Es war ein Springtanz und Ingrid schrift vor mit kräftigen Armschwingungen. Synnöre trippette hinter ihr her mit niedergeschlagenen Augen und Ingrid sang:"

(Synnöve Solbakken.)

(Ans Synnöre Solbakken.)

 $\mathbf{54}$

Solskins-Vise.

af "ARNE."

Sonnenscheinlied.

Bj. Björn-on.

 $\mathbf{58}$

Venevil.

af ARNE."

Klein Venevil.

Bj. Björnson.

 $\mathbf{59}$

Over de höje Fjelde. af "ARNE" Ueber die hohen Felsen.

Ó Fjel-de._ o-ver de höj-+ e stær - ke . Slag Ör - aen löf-ter med _e Fjel-de._ o-ver de höjal - drig naa Skal jeg da al-_drig -hen Fel-sen ii-ber die hostar - kem Schlug, Hach steigt der Ad-ler mit Fel-sen ii-her die hohen hin-aus nie Komm ich denn nie. uch 4 mæt-ter sit Mod i det vil - de F Jag. kraftful-de Dag den un-ge $\mathbf{r}_{0}\mathbf{r}$ i saa-dan med Sne - Js og Ræd - sel staa, Skal den - ne Mur mi - ne Tan - Ker slaa sät-tigt den Muthin dem mil - den Ge-jag fliegt durch den jun-gen. den kraftvollen Tag sind mir ein Sarg; ei-nes Tud - ten Haus ach. sie er-we-ckenmir Angst und Grans. mp 0 37 σ $\overline{\mathbf{v}}$ ser mod de frem-me-de sen_ker sig hvor den lys - ter, Kys-ter! sten-gen-de der til det Sid - ste. bli - ve min Död - nin-ge kis-te? sinkt wo er füh-let Ge - lü-sten nie-der auf fer - ne-ste hii-sten! fes - selv den Muth und die Hän-de Gott.wann doch nimmt das ein En-de? ¥ dim. ten dim. sempre p θ

Hjemad. Nach Haus.

